

วารสาร

การจัดการกีฬา สมัยใหม่

Journal of
Modern
Sport Management

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2567
Vol. 3 No. 1 January - June 2024

สมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย
Sport Management Association of Thailand

กองบรรณาธิการ
วารสารการจัดการกีฬาสมัยใหม่
(Journal of Modern Sport Management)

วัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร

มุ่งเน้นเพื่อตีพิมพ์บทความด้านนวัตกรรมเชิงประจักษ์ ทฤษฎี และปริทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับ (แต่ไม่จำกัดเพียง) การจัดการกีฬา เช่น กลยุทธ์และการจัดการ พฤติกรรมองค์กรและการจัดการทรัพยากรบุคคล การจัดการธุรกิจและนานาชาติ การท่องเที่ยว การจัดการเวลาว่างและการบริการ การตลาด สิ่งเกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และการศึกษา

Journal's Objective and Scope

aims to publish innovative empirical, theoretical, and review articles related, but not limited to, sport management such as strategy and management; organizational behavioral and human resource management; business and international management; tourism, leisure and hospitality management; marketing; industrial relations; and education.

ที่ปรึกษา	๑. ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมานิติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	๓. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	๔. รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร ทศนัยนา	มหาวิทยาลัยบูรพา
	๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณชลี โนริยา	มหาวิทยาลัยมหิดล
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิฐชัย จันทร์คุณา	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ประจำกองบรรณาธิการ	๑. Professor Dr. James Zhang	University of Georgia
	๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
	๓. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สนธยา สีละมาด	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิลมนิ ศรีบุญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ	มหาวิทยาลัยบูรพา
	๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิษฏี กุญอินทร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กองบรรณาธิการ ฝ่ายจัดการ	๑. อาจารย์ ดร.อาชวิทธิ์ เจิงกลิ่นจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
	๒. อาจารย์ อุทัยวรรณ ทองสุข	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ (peer reviewer)
วารสารการจัดการกีฬาสสมัยใหม่
(Journal of Modern Sport Management)

ผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินบทความ
(peer reviewer)

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา	มหาวิทยาลัยบูรพา
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๓. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สนธยา สีละมาต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิ อีสรณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณชลี โนริยา	มหาวิทยาลัยมหิดล
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิลมนิ ศรีบุญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ	มหาวิทยาลัยบูรพา
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถนอมศักดิ์ เสนาคำ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิ กุญอินทร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ ไชยนอก	มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลี แก้วช่วย	มหาวิทยาลัยมหิดล
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติพงษ์ สุขดี	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนริศย์ ธนัยอุดมพัฒน์	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยัน สมพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ วันลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาพัทธ์ เตียวตระกูล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ตามประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยพะเยา
๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธารินทร์ ก้านเหลือง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาณิสรา ทศนัยนา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา ปาณะเสรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทบรรณาธิการ

ปีที่ 3 สำหรับวารสารการจัดการกีฬาสัมัยใหม่ ถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่น่ายินดี 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องแรก ขอแสดงความยินดีกับ รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณชลี โนริยา ที่ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกสมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทยในการประชุมสามัญประจำปี 2567 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ให้ดำรงตำแหน่ง “นายกสมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย” อีกวาระหนึ่ง ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลต่อเนื่องในเรื่องที่สอง คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิฐฐชัย จันทร์คุณา ได้รับเชิญจากนายกสมาคมฯ ให้ปฏิบัติหน้าที่ “บรรณาธิการ วารสารการจัดการกีฬาสัมัยใหม่” ซึ่งการเปลี่ยนแปลง 2 เรื่องนี้ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ยังคงขับเคลื่อนให้การดำเนินงานของวารสารการจัดการกีฬาสัมัยใหม่บรรลุเป้าหมาย คือ ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Citation Index: TCI)

สำหรับ วารสารการจัดการกีฬาสัมัยใหม่ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2567) นี้ มีบทความที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 3 บทความ แบ่งเป็นบทความวิจัย 2 บทความ และบทความวิชาการ 1 บทความ ดังนี้ บทความวิจัย 2 บทความ ได้แก่ บทความที่ 1 การศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง บทความที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ส่วนบทความวิชาการ 1 บทความ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ในฐานะบรรณาธิการ กระผมขอแสดงความขอบคุณ นายกสมาคม คณะกรรมการบริหารสมาคม กรรมการบริหารสมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ และผู้เขียน ที่ให้สนับสนุน ให้ความร่วมมือ และมีส่วนสำคัญในการรักษาคุณภาพของบทความที่จะเผยแพร่ในวารสารการจัดการกีฬาสัมัยใหม่อย่างต่อเนื่องจนถึง ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 นี้ และขอสื่อสารให้ผู้อ่านมั่นใจว่าจะได้รับประโยชน์สูงสุดสำหรับการนำข้อค้นพบหรือแนวคิดจากบทความทั้ง 4 เรื่องไปประยุกต์ใช้จริงในอุตสาหกรรมกีฬา

สุดท้ายนี้ กระผมมีความปรารถนาที่จะได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ในการส่งบทความตีพิมพ์เผยแพร่สำหรับวารสารฉบับต่อไป คือ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (เดือนกรกฎาคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2567) เพื่อที่จะขอรับการรับรองคุณภาพฯ ต่อไป

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิฐฐชัย จันทร์คุณา

บรรณาธิการ

มิถุนายน 2567

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทความวิจัย	
การศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลาง โสทธิพัฒน์ วรรณนุรักษ์ และ คมกริช ช้องนำโชค	1
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลิตา ชมสีดา	16
บทความวิชาการ	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ วิศิษฐ์ กาญจนโนภาส, คณาธิป จิระสัณญาณสกุล, สัจจวัฒน์ จาริกศิลป์, ประจักษ์ อินทร์โต, และ ธิษณะ ขอบธรรม	26

การศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลาง

โสทธิพัฒน์ วรรณนุรักษ์ และคมกริช ฮ่องนำโชค*

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬาและความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในวิทยาเขตภาคกลางจำนวน 109 คน โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย มาตรฐานทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ มาตรฐานความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ และมาตรฐานบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยผลการวิจัยพบว่าทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทางกลับกันทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ และ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์

คำสำคัญ: ทัศนคติผู้ประกอบการ, นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์, ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์

A STUDY OF SPORT ENTREPRENEURSHIP ATTITUDE AMONG FACULTY OF LIBERAL ARTS STUDENT, THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY IN CENTRAL AREA CAMPUS

Sodtipat Wannanurak and Komkrit Kongnamchok*

Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus

Abstract

The propose of this research was to study sport entrepreneurship attitude and the relationship between creative achievement five personality traits and entrepreneurship attitude among faculty of Liberal Arts student of Thailand National Sports University in central area campus. The 109 samples were collected by simple random sampling method and the tools for collecting data were Entrepreneurial Attitude Orientation (EAO), Creative Achievement Questionnaire (CAQ), and Big Five Aspect Scales (BFAS).

The statistics used in data analysis was correlation coefficient. The result depicted that entrepreneurial attitude were positively and significantly correlated with conscientiousness, extraversion, openness to experience, and agreeableness. In contrast, entrepreneurial attitude was not significantly correlated with neuroticism and creative achievement.

Keywords: Entrepreneurship Attitude, Liberal Arts Student, Creative Achievement

**Corresponding Author: Komkrit Kongnamchok, Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus. E-mail.: kritrifle16@gmail.com*

บทนำ

ธุรกิจเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และเป็นกำลังสำคัญในการทำให้ประเทศพัฒนาและเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ การเติบโตของธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อมของประเทศมักส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม (Fraser, 2020) อันเป็นเหตุให้การทำธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจำนวนมาก โดยจำนวนธุรกิจใหม่ที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้นประมาณ 6.5% ต่อปี จากปี พ.ศ.2550 ที่ 33,729 บริษัท มาอยู่ที่ 62,997 บริษัทในปี พ.ศ.2560 มากไปกว่านั้นสำหรับธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมซึ่งอาจมีได้ต้องการทรัพยากรหรือเงินทุนจำนวนมากก็สามารถเป็นการเริ่มต้นของผู้ประกอบการหน้าใหม่ได้เช่นเดียวกัน (ThaiPublica, 2018)

ในส่วนของผู้ธุรกิจกีฬา สืบเนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ใส่ใจดูแลสุขภาพ และเป็นค่านิยมในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ผสมกับการที่ผู้ประกอบการมีเพิ่มสายการผลิตและจำหน่ายสินค้าให้มีความหลากหลายและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตของตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ การกีฬา และการออกกำลังกาย ทำให้ธุรกิจกีฬามีการขยายตัวของการจัดตั้งธุรกิจอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2557 และในปี 2561 (ม.ค.-ก.ย.) มีการขยายตัวของจำนวนและทุนจดทะเบียน 5.85% และ 6.94% ตามลำดับ (ThaiPublica, 2018)

การทำธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้นั้นอาจต้องพึ่งพาหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางธุรกิจ (Business Factors) อาทิเช่น ปัจจัยด้านการตลาด โดย Armstrong (2020) กล่าวว่า การตลาด คือ การศึกษาความต้องการของลูกค้าเพื่อทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจต่อสินค้าหรือบริการ ซึ่งสามารถสร้างประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์จนทำธุรกิจสำเร็จได้ ในอีกด้านหนึ่งความสำเร็จของธุรกิจอาจเกิดขึ้นจากตัวบุคคล (Personal Factors) อาทิเช่น พนักงาน ผู้จัดการ หรือตัวผู้ประกอบการเอง Kerr et al. (2018) นำเสนอแนวคิดที่ว่าผู้ประกอบการอาจจะมีคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อตนเอง และความสนใจบางประการที่แตกต่างจากกลุ่มบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการ ผู้ประกอบการจะชอบสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ตั้งแต่ต้น เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ พึ่งพาและสร้างทางเดินของตนเอง รวมถึงการยอมรับความเสี่ยง ได้มากกว่าผู้จัดการ (Zhao and Seibert, 2006) รวมถึงมีความเชื่อมั่นในทางเดินของตนเอง และไม่ยึดติดกับความมั่นคงมากจนเกินไปหากเปรียบเทียบกับบุคคลระดับเจ้าหน้าที่ (Schneider, 1987)

ที่ผ่านมาการศึกษาไทยเน้นการผลิตบัณฑิตเพื่อให้เป็นบุคคลที่พร้อมเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานตามสาขาวิชาชีพเฉพาะทางต่างๆ ซึ่งในช่วงที่มีการเติบโตของเศรษฐกิจนั้นอาจมีความต้องการแรงงานมาก อันเป็นโอกาสให้บัณฑิตได้รับการจ้างงานอย่างทั่วถึง แต่ในทางกลับกัน ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำก็อาจทำให้มีแรงงานว่างงานจำนวนมากเช่นเดียวกัน โดยรายงานจากกรมจัดหางานกระทรวงแรงงานเปิดเผยว่ามีผู้ขึ้นทะเบียนขอใช้สิทธิกรณีว่างงานในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 (Covid-19) ถึงเกือบ 500,000 คน (Department of Employment, 2020) เพราะฉะนั้นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่อาจประสบปัญหาการไม่มีงานทำ โดยในต้นปีมีการคาดการณ์ว่าจะมีบัณฑิตจบใหม่ที่ไม่มีการจ้างงานถึงราว 300,000 คน (Ministry of Education, 2020) ปัจจุบันจึงเริ่มมีการส่งเสริม

และให้ความรู้บัณฑิตที่จบใหม่หรือผู้ว่างงานที่มีความรู้ความสามารถหันมาเป็นผู้ประกอบการหรือทำธุรกิจเป็นของตนเอง

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา มีงานวิจัยจำนวนมากที่รายงานว่า การเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurship) เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้ภาคธุรกิจต่างๆ อาทิเช่น งานวิจัยการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (systematic review) ของ Van Praag and Versloot, (2008) ที่รายงานว่า การเป็นผู้ประกอบการเกี่ยวข้องกับการเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเกี่ยวข้องการผลิตนวัตกรรม และการขยายอัตราการจ้างงานประจำภูมิภาคในระยะยาวอีกด้วย อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่นำเสนอว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติการเป็นผู้ประกอบการมีความสนใจที่แตกต่างจากกลุ่มบุคคลอื่น เช่น Kerr et al. (2017) นำเสนอแนวคิดที่ว่า ผู้ประกอบการอาจจะมีคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ทักษะตนเอง และความสนใจบางประการที่แตกต่างจากกลุ่มบุคคลที่ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการ ผู้ประกอบการจะชอบสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ตั้งแต่ต้น เปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ พึ่งพาและสร้างทางเดินของตนเอง รวมถึงการยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าผู้จัดการ (Zhao and Seibert, 2006) รวมถึงมีความเชื่อมั่นในทางเดินของตนเอง และไม่ยึดติดกับความมั่นคงมากจนเกินไปหากเปรียบเทียบกับบุคคลระดับเจ้าหน้าที่ (Schneider, 1987)

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 ข้อ 4 (1) มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

มากไปกว่านั้น ในปัจจุบันมีความพยายามอย่างมากที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพและความเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่นงานวิจัยของ Zhao and Seibert (2006) ที่ทำการวิเคราะห์ห่อหุ้มความแตกต่างด้านบุคลิกภาพของบุคคลที่ประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่เป็นผู้ก่อตั้ง เป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้บริหารในบริษัท และผู้จัดการ (K = 50, N = 10,726) งานวิจัยดังกล่าวพบว่า ผู้ประกอบการมีคะแนนบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์และด้านการมีจิตสำนึกสูงกว่าผู้จัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($dc = .36$ and $.45$) นอกจากนี้ยังพบว่าในบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์และด้านการมีความเห็นอกเห็นใจของผู้ประกอบการมีคะแนนต่ำกว่าผู้จัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย ($dc = -.37$ and $-.16$)

ในขณะเดียวกันมีงานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์และความเป็นผู้ประกอบการในหลายประเทศ ยกตัวอย่างเช่น Chen (2007) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำของผู้ประกอบการ และการประสบความสำเร็จไปในการผลิตนวัตกรรมในเชิงธุรกิจในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในไต้หวัน ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงจะมีความสัมพันธ์กับการผลิตความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมภายในทีมในกระบวนการจดสิทธิบัตร กล่าวคืองานวิจัยดังกล่าวเสนอแนะมุมมองที่ว่ามีความเป็นไปได้ว่า ยังผู้ประกอบการมีความคิดสร้างสรรค์สูง ยิ่งส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และการผลิตนวัตกรรมภายในองค์กรอีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการ อดสาหกรรมกีฬาของ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ รวมถึงความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบและความคิดสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์งานวิจัย

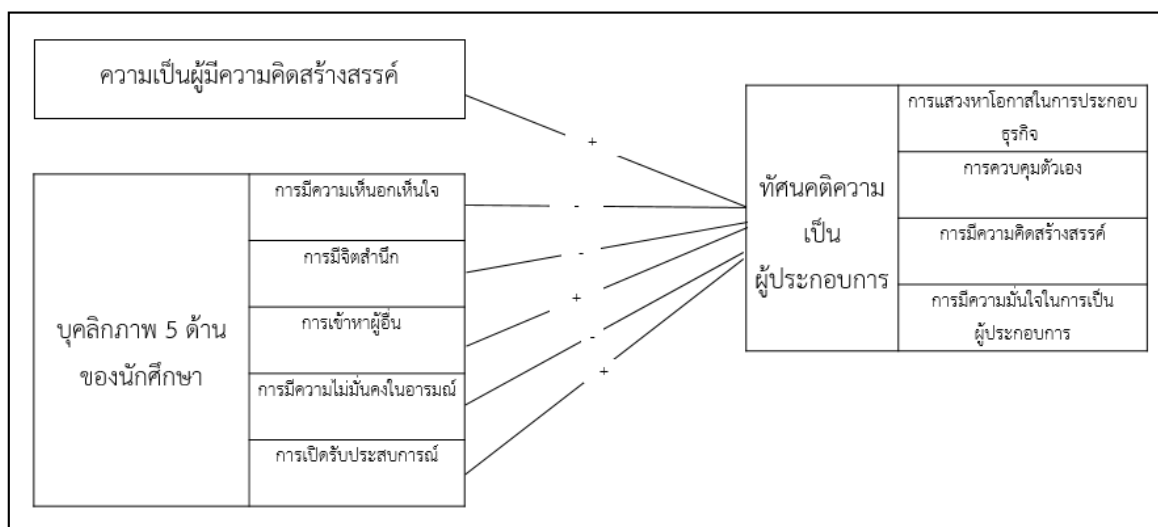
งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการและความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลาง

สมมติฐานของการวิจัย

ทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ใน วิทยาเขตภาคกลางมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ การมีความไม่มั่นคงใน อารมณ์ การมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกีฬา ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุ 18 – 25 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การ ถดถอยแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุ (Multiple Linear Regression) ที่กำหนดเกณฑ์ไว้ว่า ในการวิเคราะห์การ ถดถอยแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุควรมีการสุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 20 หน่วย ต่อตัวแปรต้น 1 ตัว

(Hair et al., 2008) ในงานวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรต้นทั้งหมด 3 ตัวแปรคือ ทักษะคิดความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพ 5 ด้าน ซึ่งเท่ากับ 60 คน อย่างไรก็ตามเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และเพิ่มความเชื่อมั่นในการสรุปอ้างอิงไปสู่ประชากร ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 109 ชุด โดยเกณฑ์การคัดเลือกประกอบด้วย 1. ผู้เข้าร่วมวิจัยเป็น นักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 18 – 25 ปี และกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง 2. ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการของโรคจิตเวช หรืออยู่ระหว่างกระบวนการรักษาเชิงจิตวิทยาหรือจิตบำบัด 3. ผู้เข้าร่วมการวิจัยความสมัครใจและยินยอมให้มีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. คณะ 4. สาขา 5. เกรดเฉลี่ยรวม และ 6. อาชีพบิดา-มารดา

2. มาตรวัดทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Attitude Orientation: EAO) จำนวน 75 ข้อ ค่าความตรง (Validity) และค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมืออยู่ในระดับสูง โดยมีค่าความตรงจากค่าความสอดคล้องรายข้อ (Items of Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเที่ยงจากค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.98 โดยผู้วิจัยได้นำมาตรวัดทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Attitude Orientation: EAO) ที่พัฒนาโดย Robinson et al. (1991) ซึ่งเป็นการประเมินองค์ประกอบหลักของทัศนคติซึ่งประกอบด้วย การแสวงหาโอกาสในการประกอบธุรกิจ (Achievement) การควบคุมตนเอง (Personal Control) การมีความคิดสร้างสรรค์ (Innovation) และการมีความมั่นใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Self-Esteem) โดยมาตรวัดทัศนคติ การเป็นผู้ประกอบการเป็นมาตรวัดแบบประเมินตนเอง (Self-report) มีลักษณะเป็นมาตรวัดอันดับ 10 ระดับ (10-point Likert scale) โดยเริ่มจากระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไปจนถึงระดับ 10 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วน 6 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วยเล็กน้อยและ 5 ค่อนข้างไม่เห็นด้วยเล็กน้อย

ตัวอย่างข้อคำถาม

“ท่านไม่ค่อยทำตามคำแนะนำ เว้นแต่ว่างานที่ท่านกำลังทำนั้นซับซ้อนเกินไป”

“ท่านสร้างโอกาสทางธุรกิจและรับประโยชน์จากมัน”

“ท่านรู้สึกตื่นเต้นที่ได้ทำสิ่งใหม่ ๆ ที่แปลกใหม่ในกิจการทางธุรกิจของท่าน”

3. มาตรวัดความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ (Creative Achievement Questionnaire: CAQ) จำนวน 20 ข้อ ค่าความตรง (Validity) และค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมืออยู่ในระดับสูง โดยมีค่าความตรงจากค่าความสอดคล้องรายข้อ (Items of Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67 – 0.90 และค่าความเที่ยงจากค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.88 เป็นมาตรวัดที่พัฒนาโดย Carson et al. (2005) มีวัตถุประสงค์ที่จะวัดความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยได้เลือกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสิ่งประดิษฐ์ 2) ด้านการบริหารจัดการกีฬา เป็นมาตรวัดแบบประเมินตนเอง (Self-report)

โดยตอบตัวเลขจำนวนครั้งที่ผู้ทำแบบสอบถามเคยกระทำความผิดนั้นๆ หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบจำนวนครั้งที่เคยกระทำในข้อคำถามนั้นๆ มาก หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามนั้นเคยประสบความสำเร็จด้านนั้นมากเช่นกัน

ตัวอย่างข้อคำถาม

“โดยปกติแล้วท่านมักเจอวิธีการใช้ประโยชน์กับสิ่งของที่มีอยู่ในบ้านในวิธีใหม่”

“ ท่านได้รับสิทธิบัตรสำหรับสิ่งประดิษฐ์ของ ”

“ท่านเป็นผู้เขียนหรือผู้ร่วมเขียนงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารทางการบริหารจัดการกีฬา”

4. มาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (Big Five Aspect Scales: BFAS) จำนวน 100 ข้อ ค่าความตรง (Validity) และค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมืออยู่ในระดับสูง โดยมีค่าความตรงจากค่าความสอดคล้องรายข้อ (Items of Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67 – 0.90 และค่าความเที่ยงจากค่าครอนบาส์อัลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.88 เป็นมาตรที่ได้รับการพัฒนาโดย DeYoung et al. (2007) มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ บุคลิกภาพของตนเอง 5 ด้าน คือ 1) การมีความเห็นอกเห็นใจ (Agreeableness) 2) การมีจิตสำนึก (Conscientiousness) 3) การเข้าหาผู้อื่น (Extraversion) 4) การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ (Neuroticism) และ 5) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนกลุ่มสหสถาบันชุดที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยที่ผู้วิจัยเข้าไปเก็บขออนุญาตเก็บข้อมูลภายในบริเวณต่างๆ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตภาคกลาง เช่น ห้องสมุด และโรงอาหาร ผู้วิจัยแนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย ข้อมูลคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย และสอบถามความประสงค์ในการเข้าร่วมวิจัยด้วยวาจา หลังจากผู้ที่สนใจยืนยันที่จะเข้าร่วมการวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้แล้ว ผู้วิจัย จึงจะดำเนินการแจกแบบสอบถาม
3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยให้ระยะเวลาแก่ผู้เข้าร่วมวิจัยทำแบบสอบถามประมาณ 20 นาที และหลังจากที่ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในทันที
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มา ตรวจสอบ และคัดกรองแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่รับด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล และให้ข้อมูลมีความพร้อมในการทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป เอสพีเอสเอส สำหรับวินโดวส์เวอร์ชัน 22 (SPSS for Windows Version 22) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ร้อยละ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการคำนวณคะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. วิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (Freedman et al., 2007) ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้
 - 3.1 สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์
 - 3.2 สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการกับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
 - 3.3 สหสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์กับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดกรอง และตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมจากแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 109 ชุด โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา หลักสูตรและสาขาที่กำลังศึกษาอยู่ วิทยาเขตที่กำลังศึกษาอยู่ และเกรดเฉลี่ยรวม โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 2 ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสูงสุด (Max) และต่ำสุด (Min) ของคะแนน ค่าความเบ้ของคะแนน (Sk) ค่าความโด่งของคะแนน (Ku) และค่าคะแนนที่เป็นไปได้ ของตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Attitude Orientation: EAO) ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ (Creative Achievement Questionnaire: CAQ) บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (Big Five Aspect Scales: BFAS)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment correlation) ระหว่างมาตรทัศนคติการเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 109)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			ระดับการศึกษา		
ชาย	68	62.39	ระดับปริญญาตรี	109	100
หญิง	39	35.78	ระดับปริญญาโท-เอก	0	0.0
ไม่ประสงค์ระบุ	2	1.83			
รวม	109	100	รวม	109	100
อายุ			หลักสูตรและสาขาที่กำลังศึกษาอยู่		
18-25	104	95.41	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา การบริหารจัดการกีฬา	72	66.06
26-34	2	1.83	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขา สื่อสารการกีฬา	19	17.43
35-45	2	1.83	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขา การท่องเที่ยวและนันทนาการ	18	16.51
46 ปีขึ้นไป	1	0.92			
รวม	109	100	รวม	109	100
วิทยาเขตที่ท่านกำลังศึกษาอยู่			เกรดเฉลี่ยรวม		
วิทยาเขตสุพรรณบุรี	52	47.71	2.50-2.99	39	35.78
วิทยาเขตชลบุรี	47	43.12	3.00-3.49	31	28.44
วิทยาเขตกรุงเทพ	4	3.67	2.00-2.49	23	21.10
วิทยาเขตสมุทรสาคร	4	3.67	3.50-4.00	14	12.84
วิทยาเขตอ่างทอง	2	2.04	ยังไม่ทราบเกรด	1	0.92
รวม	109	100	รวม	109	100

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลางจำนวน 109 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 62.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีอายุอยู่ในช่วง 18 - 25 ปี ร้อยละ 95.4 ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100 โดยร้อยละ 66 ศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการกีฬา และร้อยละ 47.7 ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุพรรณบุรี ซึ่งร้อยละ 35.8 มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.50-2.99

ตอนที่ 2 ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสูงสุด (Max) และต่ำสุด (Min) ของคะแนน ค่าความเบ้ของคะแนน (Sk) ค่าความโด่งของคะแนน (Ku) และค่าคะแนนที่เป็นไปได้ของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ทักษะการเป็นผู้นำประกอบการ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ตารางที่ 2 ตารางแสดงข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา (n = 109)

	M	SD	Sk	Ku
EA	6.75	.912	-.062	-.976
CA	.651	1.05	3.54	17.4
N	2.90	.426	-.249	-.212
C	3.32	.484	.826	-.192
E	3.17	.300	.502	-.089
O	3.21	.306	.271	.299
A	3.35	.494	.638	-.203

หมายเหตุ

EA = ทักษะการเป็นผู้นำประกอบการ CA = ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ N = การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ C = การมีจิตสำนึก E = การเข้าหาผู้อื่น O = การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience) A = การมีความเห็นอกเห็นใจ (Agreeableness)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง (n = 109) พบว่าคะแนนทักษะการเป็นผู้นำประกอบการเฉลี่ยอยู่ที่ 6.75 (SD = 0.91) คะแนนความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์เฉลี่ยอยู่ที่ 0.65 (SD = 1.05) คะแนนการมีความไม่มั่นคงในอารมณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 2.90 (SD = 0.426) คะแนนการมีจิตสำนึกเฉลี่ยอยู่ที่ 3.32 (SD = 0.484) คะแนนการเข้าหาผู้อื่นเฉลี่ยอยู่ที่ 3.17 (SD = 0.300) คะแนนการเปิดรับประสบการณ์เฉลี่ยอยู่ที่ 3.21 (SD = 0.306) คะแนนการมีความเห็นอกเห็นใจเฉลี่ยอยู่ที่ 3.35 (SD = 0.494)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ศึกษา ได้แก่ ทักษะการเป็นผู้นำประกอบการ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ การมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจ โดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของตัวแปรที่ศึกษา (n = 109)

ตัวแปร	EA	CA	N	C	E	O	A
EA	1.00						
CA	.061	1.00					
N	.029	.158	1.00				
C	.504*	-.072	-.188	1.00			
E	.309*	-.053	-.258*	.522*	1.00		
O	.471*	.053	-.110	.534*	.530*	1.00	
A	.386*	-.110	-.068	.766*	.454*	.536*	1.00

หมายเหตุ * หมายถึง $p < .01$

EA = ทักษะความเป็นผู้ประกอบการ CA = ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ N = การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ C = การมีจิตสำนึก E = การเข้าหาผู้อื่น O = การเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience) A = การมีความเห็นอกเห็นใจ (Agreeableness)

ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะความเป็นผู้ประกอบการกับการมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ การมีความเห็นอกเห็นใจ พบว่ามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะความเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .504, p < .01$), ($r = .309, p < .01$), ($r = .471, p < .01$) และ ($r = .386, p < .01$)

นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับตัวแปร การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ และ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์

สรุปการทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะความเป็นผู้ประกอบการกับการมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ การมีความเห็นอกเห็นใจ พบว่ามีสหสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะความเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .504, p < .01$), ($r = .309, p < .01$), ($r = .471, p < .01$) และ ($r = .386, p < .01$)

อภิปรายผลการวิจัย

การทำความเข้าใจทักษะความเป็นผู้ประกอบการนักศึกษามหาวิทยาลัยส่งผลและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา เนื่องจากความเข้าใจดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และทักษะความเป็นผู้ประกอบการในนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยตามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ การมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

การวิจัยครั้งนี้แสดงข้อค้นพบที่ว่า ทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ การมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยการมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์มีสหสัมพันธ์ทางบวก กับทศนคติความเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .504, p < .01$), ($r = .309, p < .05$), และ ($r = .471, p < .01$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ เช่น งานวิจัยของ ชัว และ ซีเบิร์ต (Zhao & Seibert 2006) ที่พบว่า การมีจิตสำนึก เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่แยกผู้ประกอบการจากบุคคลอื่น เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จและเกิดความน่าเชื่อถือ

การเข้าหาผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เนื่องจากผู้ประกอบการต้องเป็นผู้นำเสนอหรือถ่ายทอดแนวความคิดต่อ ผู้ร่วมลงทุน พันธมิตร ลูกจ้าง และลูกค้า ส่วนการเปิดรับประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะสนใจสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและความท้าทายใหม่ๆ บุคคลที่เติบโตบนความท้าทายและสภาพแวดล้อมใหม่ๆ อาจเป็นผู้ที่นำเสนอแนวทางที่สร้างสรรค์ รูปแบบธุรกิจ และผลิตภัณฑ์ โดยการเปิดกว้างของผู้ประกอบการอาจช่วยการทำงานเหล่านี้ได้

ในส่วนของการมีความเห็นอกเห็นใจ ถึงแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับทศนคติความเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .386, p < .01$) อย่างไรก็ตาม ผลวิจัยครั้งนี้อาจไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Antoncic et al. (2015) ที่ชี้ให้เห็นว่า ในด้านหนึ่งผู้ประกอบการอาจให้ความร่วมมือ ช่วยเหลืออุดหนุน จริงใจ เป็นมิตร เชื่อใจได้ และมีการเจรจาต่อรองได้ ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการในบางธุรกิจอาจมีลักษณะนิสัยชอบต่อสู้โดยตรงไปตรงมาและเรียกร้องตามสิทธิที่พึงได้ มากไปกว่านั้นความตั้งใจอันแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการอาจกลายเป็นเครื่องมือที่ส่งผลเสียต่อธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่นในบางครั้งกระทำอย่างหุนหันพลันแล่นและยากที่ผู้อื่นจะเข้าใจ อาจส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์กับผู้อื่น

นอกจากนี้ปัจจัยด้านธุรกิจในประเทศไทยอาจจะส่งผลต่อมุมมองคนที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากร้อยละ 95 ของธุรกิจในประเทศไทยเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 เป็นธุรกิจภาคการค้าและบริการ (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2021) ตามแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (7Ps) ที่ได้เพิ่ม ด้านบุคคล ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ จากแนวคิดส่วนประสมทางการตลาด (4Ps) ล้วนให้ความสำคัญกับบุคลากรเป็นปัจจัยหลักเพื่อให้ธุรกิจการค้าและบริการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ (Sereerat, 1998)

จึงมีความเป็นไปได้ว่า ผู้ประกอบการที่มีบุคลิกภาพแบบประนีประนอม ใจกว้าง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น จะช่วยสานสัมพันธ์กับลูกค้า พันธมิตร และผู้ถือหุ้นได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suci et al. (2019) ที่ศึกษาผลกระทบของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของผู้ประกอบการต่อการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า ผู้ประกอบการที่มีบุคลิกเห็นอกเห็นใจ มักจะมีลักษณะโดยทั่วไปที่ให้ความ

ร่วมมือ ใจดี อบอุ่น และขอช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้

อย่างไรก็ตามข้ออภิปรายข้างต้นอาจยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าการมีความเห็นอกเห็นใจส่งผลทางบวกหรือทางลบต่อการประกอบอาชีพในฐานะผู้ประกอบการโดยทั่วไปและในฐานะผู้ประกอบการกีฬาในประเทศไทย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นนี้

ประเด็นที่ 2 ทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับตัวแปร การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ และ ความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับตัวแปรการมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Suci et al. (2019) ศึกษาผลกระทบของบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบของผู้ประกอบการต่อการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ไม่มีนัยสำคัญต่อผลกระทบต่อการเติบโตของธุรกิจ

ในทางเดียวกันทศนคติความเป็นผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับตัวแปรด้านความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์เช่นเดียวกัน โดยหากมองจากบริบทรูปแบบธุรกิจในประเทศไทยจากข้อมูลของ Rattanakhamfu and Itthiphattwong (2020) พบว่าจำนวนบริษัทที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการผ่านการสร้างนวัตกรรมของตนเองมีน้อยกว่า 400 บริษัท จากจำนวนทั้งหมดว่า 2.6 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีอยู่ในปี 2564 มากไปกว่านั้นบริษัทในไทยยังมีสัดส่วนที่ต่ำมากหากมองประเด็นการถือครองสิทธิบัตร

ดังนั้นจึงอาจมีความเป็นไปได้ว่า การเป็นผู้ประกอบการในไทยซึ่งหมายถึงผู้ที่ก่อตั้ง ดำเนินการ และบริหารจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) อาจไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสำเร็จในอดีตของตัวบุคคลเพียงอย่างเดียว เนื่องจากธรรมชาติการก่อตั้งและดำเนินธุรกิจในประเทศไทยยังไม่ได้เน้นไปที่การสร้างสินค้าและให้บริการที่มีรากฐานมาจากความคิดสร้างสรรค์และผลิตนวัตกรรม

ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายโดยสังเขปได้ว่าทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ การมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์ และการมีความเห็นอกเห็นใจ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลาง โดยการมีจิตสำนึก การเข้าหาผู้อื่น การเปิดรับประสบการณ์มีสหสัมพันธ์ทางบวก กับทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้การมีความเห็นอกเห็นใจ ถึงแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ แต่งานวิจัยครั้งนี้ยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าการมีความเห็นอกเห็นใจ มีแนวโน้มส่งผลทางบวกหรือทางลบต่อการประกอบอาชีพในฐานะผู้ประกอบการโดยทั่วไปและในฐานะผู้ประกอบการกีฬาในประเทศไทย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นนี้ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าว ทศนคติความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับตัวแปร การมีความไม่มั่นคงในอารมณ์ และความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติความเป็นผู้ประกอบการ บุคลิก 5 ด้าน และความสำเร็จเชิงความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้การศึกษามีความลึกซึ้งมากขึ้น การวิจัยในครั้งต่อไปอาจเพิ่มตัวแปรการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ด้านธุรกิจหรือการศึกษาเฉพาะทางด้านธุรกิจว่าส่งผลต่อการเป็นผู้ประกอบการหรือไม่ มากไปกว่านั้นเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลเฉพาะกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตภาคกลาง เพียงมหาวิทยาลัยเดียวเท่านั้น ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจจะเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มที่หลากหลาย เช่น นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คณะอื่นๆ และ วิทยาเขตภาคอื่น ๆ เป็นต้น รวมถึงอาจจะเพิ่มขั้นตอนการเก็บข้อมูลให้อยู่ในสถานที่เฉพาะเจาะจง เช่น ห้องเรียนรวมประจำคณะ เพื่อลดความเสี่ยงที่ปัจจัยภายนอกจะส่งผลต่อการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมการวิจัย นอกจากนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลเฉพาะ ในช่วงเวลาการตอบแบบสอบถามเท่านั้น (Cross sectional) ซึ่งอาจจะไม่สามารถสะท้อนปรากฏการณ์ของตัวแปรที่ศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป อาจจะเพิ่มการเก็บข้อมูลซ้ำหลายครั้ง เช่นเก็บข้อมูลทั้งหมด 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 2 สัปดาห์ เป็นต้น

References

- Antonicic, B., Bratkovic Kregar, T., Singh, G., & Denoble, A. F. (2015). The big five personality-entrepreneurship relationship: Evidence from Slovenia. *Journal of Small Business Management*, 53(3), 819–841. <https://doi.org/10.1111/jsbm.12089>
- Armstrong, G. (2020). *Principles of marketing Pearson eText 2.0 global edition* (18th ed.). Pearson Education.
- Carson, S. H., Peterson, J. B., & Higgins, D. M. (2005). Reliability, validity, and factor structure of the creative achievement questionnaire. *Creativity Research Journal*, 17(1), 37–50. https://doi.org/10.1207/s15326934crj1701_4
- Chen, M.-H. (2007). Entrepreneurial leadership and new ventures: Creativity in entrepreneurial teams. *Creativity and Innovation Management*, 16(3), 239–249. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8691.2007.00439.x>
- Department of Employment. (2020). *2020 Performance report*. DOE.
- DeYoung, C. G., Quilty, L. C., & Peterson, J. B. (2007). Between facets and domains: 10 aspects of the Big Five. *Journal of Personality and Social Psychology*, 93(5), 880–896. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.93.5.880>
- Fraser, N. (2020). *Fortunes of feminism: From state-managed capitalism to neoliberal crisis*. Verso Books.
- Freedman, D., Pisani, R., & Purves, R. (2007). *Statistics. International student ed.* Pisani, R. Purves. WW Norton & Company.

- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2008). *Multivariate Data Analysis: Global Edition* (7th ed.). Pearson Education.
- Kerr, S. P., Kerr, W. R., & Xu, T. (2018). *Personality traits of entrepreneurs: A review of recent literature*. Now.
- Ministry of Education. (2020). *2020 Annual report*. MOE.
- Office of Small and Medium Enterprise Promotion. (2021). *Small and Medium Enterprise Situation Report*. OSMEP.
- Robinson, P. B., Stimpson, D. V., Huefner, J. C., & Hunt, H. K. (1991). An attitude approach to the prediction of entrepreneurship. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 15(4), 13–32. <https://doi.org/10.1177/104225879101500405>
- Rattanakhamfu, S., and Itthiphathwong, S. (2020). The emergence of innovative firms in Thailand. *Target*, 4(5), 6.
- Schneider, B. (1987). The people make the place. *Personnel Psychology*, 40(3), 437–453. <https://doi.org/10.1111/j.1744-6570.1987.tb00609.x>
- Siriwan, S. (1998). Research of business. *Bangkok: The Diamond of the Business World*.
- Suci, N. M., Yulianthini, N. N., & Dewanti, M. A. (2019). The effect of big five personality of entrepreneurs on business growth in smes. In N. Suharsono, G. A. Yuniarta, A. T. Atmadja, & I. P. G. Diatmika. (Eds.), *International Conference on Tourism, Economics, Accounting, Management, and Social Science (TEAMS 19)* (pp. 194-197). Atlantis Press.
- ThaiPublica. (2018, Jul 9). *EIC Point out that the world is starting to grow*. <https://thaipublica.org/2018/07/scb-eic-9-7-2561/>
- Van Praag, C. M., & Versloot, P. H. (2008). The economic benefits and costs of entrepreneurship: A review of the research. *Foundations and Trends® in Entrepreneurship*, 4(2), 65–154. <https://doi.org/10.1561/03000000012>
- Zhao, H., & Seibert, S. E. (2006). The big five personality dimensions and entrepreneurial status: a meta-analytical review. *The Journal of Applied Psychology*, 91(2), 259–271. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.91.2.259>

Received: November 03, 2023

Revised: February 07, 2024

Accepted: June 10, 2024

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ชลิตา ชมลีดา*

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนชลราษฎรอำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 และได้้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\text{รูปคะแนนดิบ ได้แก่ } Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$$

$$\text{รูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่ } Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$$

คำสำคัญ: ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา, แรงสนับสนุนทางสังคม, การจัดการเรียนรู้, นโยบายของโรงเรียน

*ผู้ประพันธ์บทความ: นางสาวชลิตา ชมลีดา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
Email: Chalita.Chomseeda@gmail.com

FACTORS AFFECTTING THE SEXUALITY EDUCATION LITERACY OF STUDENTS OF CHONRADSADORNUMRUNG SCHOOL

Chalita Chomseeda*

Health and Physical Education Department, Chonradsadornumrung School

Abstract

The purposes of this research were to study and create equations to predict Sexuality Education Literacy of Students of Chonradsadornumrung School. The samples consisted of 240 Students were selected using stratified random sampling from Students of Chonradsadornumrung School in Academic Years 2022. The research instrument was a rating-scale questionnaire. The data were then analyzed in terms of descriptive statistics, Pearson correlation, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results of the research found that there are 3 factors that affect the knowledge of sexual education of Chonradsadornumrung School students with statistical significance at the .01 level. They are arranged in order from the factors that have the most impact to the least: Factors of social support (X₄), learning management factors (X₂), school policy factors (X₁). These 3 factors can together predict 70.50% of Sexuality Education Literacy and have taken the coefficient of the forecast to write the forecast equation as follows:

In term of raw scores were: $Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$

In term of standard scores were: $Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$

Keywords: Sexuality Education Literacy, Social support, Learning management, School Policy

*Corresponding Author: Chalita Chomseeda, Health and Physical Education Department, Chonradsadornumrung School. Email: Chalita.Chomseeda@gmail.com

บทนำ

ความรู้ทางเพชวาทศึกษาเป็นความสามารถของบุคคลที่จะมีความเข้าใจเพชวาทศึกษา การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพชวาทศึกษา การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพชวาทศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ การประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพชวาทศึกษา (Sombat, 2022) ซึ่ง Ministry of Education (2018) ได้กำหนดให้จัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพชวาทศึกษาและทักษะชีวิตให้เหมาะสมกับช่วงวัย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องเพศ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมถึงจัดหาและพัฒนาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีและมีทักษะการสอนที่เหมาะสม และให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียน โดยเพชวาทศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในส่วนของอัตลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล สุขภาวะทางเพศ และมีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องเพศเพื่อให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างเป็นสุขและปลอดภัย (Ratanaphan, 2020) โดยโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้เห็นความสำคัญของเพชวาทศึกษาและเป็นการตอบสนองนโยบายของชาติจึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้เพชวาทศึกษาในรายวิชาสุขศึกษาในเนื้อหา อัตลักษณ์ทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขภาวะทางเพศ และมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพชวาทศึกษาให้นักเรียนเห็นความสำคัญของเพชวาทศึกษา จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันปัญหาเรื่องเพศสำหรับนักเรียนยังคงเป็นเรื่องที่ต้องรีบเร่งพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเพชวาทศึกษาเปลี่ยนแปลงทางเพชวาทศึกษาอย่างอาจจะไม่ตรงกับกรอบปฏิบัติวัฒนธรรม ทางเพศและค่านิยมทางเพศของคนในสังคม ทำให้ก่อให้เกิดผลเสียกับตัวผู้ปฏิบัติเอง การขาดมาตรการในการป้องกันและจัดการกับปัญหาการรังแก ในกลุ่มนักเรียนทั่วไป ทำให้สถานการณ์ปัญหาการรังแกดำรงอยู่ และการขาดมาตรการดังกล่าวสำหรับกลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกัน ยิ่งทำให้สถานการณ์การรังแกในเด็กนักเรียนกลุ่มนี้รุนแรงเพิ่มมากขึ้น (Dhedchawanagon and Wiwatwongwana, 2017) โดย Astle et al. (2021) ได้กล่าวว่าการสอนเพชวาทศึกษานั้นล้ำสมัยและไม่เพียงพอต่ออัตราความชุกของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ความไม่เพียงพอของกระบวนการทัศนเพชวาทศึกษาในปัจจุบัน และ Chaimano and Ongkasing (2018) ได้กล่าวว่า ภาวะวิกฤติของปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีแนวโน้มเกิดการตั้งครรภ์อายุน้อยลงและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากความล้มเหลวของการให้ความรู้เรื่องเพชวาทศึกษา การมีปัญหภายในครอบครัว เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของวัยรุ่นมากขึ้น ทำให้เกิดพฤติกรรม การเลียนแบบ Alzate et al. (2020) พบว่า การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางจิตใจ และส่งผลเสียต่อโอกาสทางการศึกษา โดยอัตราการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นทั่วโลกอยู่ที่ประมาณ 46 ต่อเด็กสาววัยรุ่น 1,000 คน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยการศึกษาระดับความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง และนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางเพชวาทศึกษา คือ ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ด้านแรงสนับสนุนทางสังคมมาทำนายอิทธิพลต่อความรู้ทางเพชวาทศึกษา เพื่อศึกษาและนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเน้นการศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยมีประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3,430 คน และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 240 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์หาค่าตัวแปร ซึ่ง Hair et al. (2019) ได้แนะนำไว้ว่าควรมีอัตราส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรไม่ควรน้อยกว่า 10: 1 โดยการวิจัยครั้งนี้จะใช้อัตราส่วน 60: 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แบ่งเป็นระดับชั้นปีที่ 1-6 ชั้นปีละ 40 คน เท่าๆ กัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรทำนาย

1. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
4. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปรตาม

ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา ประกอบด้วย 1) ความเข้าใจเพศวิถีศึกษา 2) การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพศวิถีศึกษา 3) การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา 4) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านแรงสนับสนุนทางสังคมอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยสามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงจำนวน 5 ฉบับ หาคุณภาพเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและหาความเที่ยงตรงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยการทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยเครื่องมือมีคุณภาพดังนี้

1. แบบสอบถามด้านนโยบายของโรงเรียนจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.90)
2. แบบสอบถามปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.89)
3. แบบสอบถามด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.90)
4. แบบสอบถามด้านแรงสนับสนุนทางสังคมจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.88)
5. แบบสอบถามความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจำนวน 16 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.92)

โดยใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ Srisa-ard (2017) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาความร่วมกัน (Multicollinearity) พบว่า อยู่ระหว่าง 0.685 – 0.798 ซึ่งตัวแปรมีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 และจากการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระพบว่าค่าความทนทาน (Tolerance) ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าไม่ใกล้ศูนย์ (> 0.3) และ ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Factor: VIF) ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า น้อยกว่า 10 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทำนายทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจึงถือว่า ผ่านข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้เมื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการทำวิจัยพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยให้ทราบ และนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมผู้ช่วย ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้ช่วยวิจัยเป็นอย่างดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎร อำรุง โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ระดับของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม และระดับของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

ปัจจัย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน	4.03	0.84	มาก
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้	4.18	0.81	มาก
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	3.97	0.90	มาก
4. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม	4.26	0.78	มาก

ตารางที่ 1 แสดง ระดับของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเข้าใจเพศวิถีศึกษา	4.37	0.74	มาก
2. การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพศวิถีศึกษา	4.26	0.81	มาก
3. การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	4.03	0.86	มาก
4. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	4.45	0.76	มาก
รวม	4.28	0.71	มาก

ตารางที่ 2 แสดง ระดับของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การสร้างสมการพยากรณ์ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง พบว่า มีทั้งหมด 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
Regression	86.333	3	28.778	191.797	0.000**
Residual	35.410	236	.150		
Total	121.743	239			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีทั้งหมด 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ตัวพยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	0.839	0.146	-	5.758	0.000**
1. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4)	0.484	0.051	0.531	9.567	0.000**
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2)	0.206	0.056	0.234	3.657	0.000**
3. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1)	0.128	0.048	0.150	2.696	0.008**
Adjusted R ² 0.705					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 แสดงปัจจัยจำนวน 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$$

จากสมการถดถอยแสดงว่าค่าคงที่ของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษามีค่าเท่ากับ 0.839 โดยหากมีแรงสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.484 คะแนน หากการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.206 คะแนน และหากนโยบายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.128 คะแนน สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$$

จากสมการถดถอยมาตรฐานแสดงว่า โดยหากมีแรงสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.531 คะแนนมาตรฐาน หากมีการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.234 คะแนนมาตรฐาน และหากมีนโยบายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.150 คะแนนมาตรฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้เห็นความสำคัญของเพศวิถีศึกษาจึงมีการจัดการเรียนรู้เพศวิถีในรายวิชาสุขศึกษา และมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีศึกษาให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ Sombat (2022) พบว่าความรอบรู้ด้านเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิต สำหรับวัยรุ่น อายุ 10 - 19 ปี อยู่ในระดับมาก Chaimano and Ongkasing (2018) ได้กล่าวว่า ควรส่งเสริมการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องเพศวิถีในการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่ละปัจจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 แรงสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาเพราะครอบครัวของนักเรียนเป็นตัวอย่งที่ดีในการปฏิบัติกับบุคคลต่างเพศด้วยความเท่าเทียมและไม่ปิดกั้นให้มีเพื่อนต่างเพศ อีกทั้งยังสามารถตอบข้อซักถามของนักเรียนเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี รวมถึงครูเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติทางเพศวิถีโดยการให้เกียรติผู้อื่น ๆ ให้นักเรียนแสดงออกทางเพศได้อย่างอิสระ และเพื่อนๆ ยังเป็นปฏิบัติตนให้ตัวอย่างที่ดีในทำให้เข้าใจความแตกต่างต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย สอดคล้องงานวิจัย Chaimano and Ongkasing (2018) พบว่า บริบททางสังคมและวัฒนธรรม สื่อสังคมออนไลน์ ช่องว่างในทัศนคติเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ สัมพันธภาพภายในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจนเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมา ควรมีการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการเรียนรู้เพศศึกษาและเพศวิถีศึกษา และสอดคล้องกับ Ratanaphan (2020) ได้กล่าวว่าเพศวิถีศึกษาเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลในสังคม ได้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานะผู้เรียน กลุ่มพ่อแม่ผู้ปกครองบุคคลในครอบครัว ตลอดจนสมาชิกในท้องถิ่นชุมชน และสังคมตระหนักถึงความสำคัญและหาแนวทางปฏิบัติเพื่อให้สมาชิกที่มีเพศวิถีต่างๆ กันสามารถอยู่ร่วมในสังคมร่วมกันได้อย่างมีความสุข Robinson et al. (2017) การรับรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องกับความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน และควรเป็นแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างครอบครัวและโรงเรียนในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศและ Scull et al. (2022) พบว่า การสื่อสารด้านสุขภาพทางเพศกับผู้ปกครอง จะสามารถลดความรุนแรงเรื่องเพศของนักเรียนชายได้ และการใช้สื่อสุขภาพทางเพศ และการสื่อสารด้านสุขภาพทางเพศกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย

2.2 การจัดการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่ 2 ในทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพราะครูให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคนในการสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับเพศวิถี กิจกรรมการสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับเพศวิถีทำให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังมีการปรับรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมความแตกต่างทางเพศและสามารถสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น นำไปปรับพฤติกรรมได้ รวมทั้งยังสามารถป้องกันปัญหาทางเพศของสังคมได้ สอดคล้องกับ Ratanaphan (2020) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาจะช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับ อัตลักษณ์ทางเพศความพึงพอใจทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล สุขภาวะทางเพศ ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นความรู้ที่โรงเรียนจะต้องจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้เหมาะสม Alzate et al. (2020) การให้ความรู้ด้านสุขภาพทางเพศอย่างรอบด้าน เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงสุขภาพทางเพศของวัยรุ่น อิทธิพลของสื่อที่มีต่อความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมทางเพศ

2.3 นโยบายของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ 3 ในการทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพราะโรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมเรื่องเพศวิถีศึกษาโดยการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี ส่งเสริมการแสดงออกทางเพศของนักเรียนและบุคคลากรครู และนโยบายป้องกันและแก้ปัญหาการล่วงละเมิดหรือการคุกคามทางเพศในโรงเรียน สอดคล้องกับ Dhedchawanagon and Wiwatwongwana (2017) พบว่า โรงเรียนควรมีมาตรการในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับในเรื่องความหลากหลายทางเพศ โรงเรียนจะต้องมีนโยบายเกี่ยวกับความรุนแรงบนฐานเพศวิถี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของการรังแก โดยมีเป้าหมายที่กลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคน

ข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกัน ในขณะที่ Ezer et al. (2020) พบว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการส่งเสริมความรู้เพศวิถีศึกษาของนักเรียน ความรู้และพฤติกรรมเกิดจากการส่งเสริมและนโยบายของโรงเรียน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Bragg et al. (2021) ที่พบว่า โรงเรียนจะสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจและนำไปสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์และเพศวิถีศึกษาความยินยอมและสิทธิเสรีภาพเรื่องเพศ อีกทั้งสอดคล้องกับ Corcoran et al. (2020) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาโครงการด้านสุขภาพทางเพศและการให้คำปรึกษาในโรงเรียน จะช่วยการปรับปรุงความรู้ด้านสุขภาพทางเพศและส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียนสามารถร่วมกันทำนายความรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ครู เจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับความรู้ทางเพศวิถีศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมและการส่งเสริมความรู้ทางเพศวิถีศึกษาอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้วิชาเพศวิถีศึกษา มีนโยบายที่แสดงถึงความเท่าเทียมเรื่องเพศทั้งบุคคลากรและนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความรู้ทางเพศวิถีศึกษากับนักเรียนโรงเรียนทั้งหมดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี รวมถึงต่อยอดไปศึกษากับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี และควรมีการศึกษาการแนวทางในการพัฒนาความรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนในอนาคตต่อไป

References

- Alzate, M. M., Dongarwar, D., Matas, J. L., and Salihu, H. M. (2020). The effect of sexual literacy on adolescent pregnancy in Colombia. *Journal of pediatric and adolescent gynecology*, 33(1), 72-82. <https://doi.org/10.1016/j.jpjag.2019.09.005>
- Astle, S., McAllister, P., Emanuels, S., Rogers, J., Toews, M., and Yazedjian, A. (2021). College students' suggestions for improving sex education in schools beyond 'blah blah blah condoms and STDs'. *Sex Education*, 21(1), 91-105. <https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1749044>
- Bragg, S., Ponsford, R., Meiksin, R., Emmerson, L., and Bonell, C. (2021). Dilemmas of school-based relationships and sexuality education for and about consent. *Sex Education*, 21(3), 269-283. <https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1788528>
- Chaimano, M., and Ongkasing, C. (2018). A study of sexuality of teenage pregnancy in school. *Journal of Education Thaksin University*, 18(1), 65-76.
- Corcoran, J. L., Davies, S. L., Knight, C. C., Lanzi, R. G., Li, P., and Ladores, S. L. (2020). Adolescents' perceptions of sexual health education programs: An integrative

- review. *Journal of Adolescence*, 84(1), 96-112.
<https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2020.07.014>
- Dhedchawanagon, K., and Wiwatwongwana, R. (2017). Sexuality and identities of the school. In Surasak Wongratanacheewin (Ed.). *The National and International Graduate Research Conference 2017* (pp. 63-73). Khon Kaen University.
- Ezer, P., Kerr, L., Fisher, C. M., Waling, A., Bellamy, R., and Lucke, J. (2020). School-based relationship and sexuality education: What has changed since the release of the Australian curriculum?. *Sex Education*, 20(6), 642-657.
<https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1720634>
- Hair, Jr., J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson, R. E. (2019). *Multivariate Data Analysis* (8th ed.). Pearson Prentice Hall.
- Ministry of Education. (2018). *Determine the type of educational institution and the operation of the educational institution to prevent and solve the problem of teenage pregnancy, Ministerial Regulations B.E. 2018*. Retrieved from <http://law.msociety.go.th/law2016/uploads/lawfile/5bfb8284af122.pdf>
- Ratanaphan, J. (2020). Sexuality education: Impact on social institutions. *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning*, 10(2), 24-31
- Robinson, K. H., Smith, E., and Davies, C. (2017). Responsibilities, tensions and ways forward: Parents' perspectives on children's sexuality education. *Sex education*, 17(3), 333-347. <https://doi.org/10.1080/14681811.2017.1301904>
- Scull, T. M., Dodson, C. V., Geller, J. G., Reeder, L. C., and Stump, K. N. (2022). A media literacy education approach to high school sexual health education: Immediate effects of media aware on adolescents' media, sexual health, and communication outcomes. *Journal of Youth and Adolescence*, 51(4), 708-723.
<https://doi.org/10.1007/s10964-021-01567-0>
- Sombat, S. (2022). *Sexuality education literacy and life skills among teenagers aged 10-19 years*. Department of Health, Ministry of Public Health.
- Srisa-ard, B. (2017). *Basic Research* (10th ed.). Suweeriyasan

Received: June 05, 2024

Revised: June 05, 2024

Accepted: June 22, 2024

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

วิศิษฐ์ กาญจนภาค*, คณาธิป จิระสัญญาณสกุล, สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์,
ประจักษ์ อินทร์โต และ ธิษณะ ชอบธรรม
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการระบบพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น ควรต้องได้รับการพัฒนาในทุกมิติ โดยเริ่มตั้งแต่ การพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาความเป็นเลิศของนักกีฬานั้นได้แก่ สมาคมกีฬาต่าง ๆ รวมไปถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านนี้ ซึ่งควรจะต้องเริ่มต้นจากการบริหารจัดการองค์จากภายในทั้งในด้าน การบริหาร การจัดการด้านบุคลากรในองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน รวมไปถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับระบบการพัฒนานักกีฬาอันได้แก่ ระบบการสนับสนุน สวัสดิการช่วยเหลือนักกีฬา ระบบการคัดเลือกนักกีฬาเข้าสู่การพัฒนาความเป็นเลิศ การสนับสนุนในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศ ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาที่เอื้อต่อการพัฒนาและคัดเลือกนักกีฬาที่เหมาะสม อีกทั้งยังต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยปัจจัยเหล่านี้ควรจะเป็นแนวทางพิจารณาในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรกีฬาเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ปัจจัย, ความสำเร็จ, การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ: อาจารย์ ดร.วิศิษฐ์ กาญจนภาค, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.
Email: wisit_ka@rmutto.ac.th

FACTORS AFFECTING SUCCESS IN ADMINISTRATION OF ELITE ATHLETE DEVELOPMENT

Wisit Karnchanopart*, Khanathip Jirasanyansakul, Satjawat Jarueksil,
Prajak Into and Titsana Choptham
Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Tawan-ok

Abstract

This paper showed the principle and concept of factors affecting success in administration of elite athlete development. The factors affecting the management of elite athlete development system should be developed in every dimension, Starting from the management development of organizations involved in developing of elite athletes, including: Various sports associations as well as government agencies involved in development in this area should managing the organization from within both in terms of Administration, Personnel management, Organization operation system and other factors related to the athlete development system. There are also including: Support system Benefits to help athletes, System of selecting athletes to develop, Participation of athletes in international sports competitions, A sports competition management system that facilitates the development and selection of appropriate athletes and the knowledge in sports science to be more up-to-date. These factors should be considered as guidelines in determining strategies of sports organizations to be used to effectively develop elite athletes.

Keywords: Factors, Success, Elite Athlete Development

*Corresponding Author: Dr. Wisit Karnchanopart, Lecturer, Faculty of Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Tawan-ok. Email: wisit_ka@rmutto.ac.th

บทนำ

การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมการกีฬาของประเทศไทยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งจะมีคณะกรรมการบริหารสมาคมทำหน้าที่บริหารและดำเนินกิจการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย การดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีฬาไทยไปสู่ความเป็นเลิศโดยเฉพาะ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศและมีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาล ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จากผลการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จะสังเกตเห็นได้ว่าสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดำเนินงานทางด้านการบริหารจัดการแล้วปรากฏว่า บางสมาคมประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่บางสมาคมก็ยังไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Paiboon Srichaisawat et al, 2014)

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปแล้ว 7 ฉบับ ซึ่งปัจจุบันอยู่ในฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งผลการดำเนินการในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ยังพบว่าการพัฒนาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจาก สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และเมื่อวิสัยทัศน์ความสามารถในการแข่งขัน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพของประเทศไทยนั้น ยังขาดการบูรณาการการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยยังขาดหน่วยงานที่ดูแลระบบเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการพัฒนาความเป็นเลิศทางกีฬาสู่กีฬาอาชีพ และการลงทุนเชิงบูรณาการระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนากีฬาอาชีพ และลดการพึ่งพางบประมาณจากทางภาครัฐเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังขาดแนวทางการพัฒนากีฬาที่ชัดเจนในเรื่องของการค้นหา การสร้าง การพัฒนานักกีฬา และการส่งเสริมร่วมการแข่งขัน เพื่อพัฒนานักกีฬาจากกีฬาเยาวชนมาสู่เส้นทางกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ รวมไปถึงปัจจัยสนับสนุนอันได้แก่ สนามกีฬาสำหรับนักกีฬาที่มีมาตรฐาน ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬานั้นยังมีไม่เพียงพอ และผลจากสถานการณ์ COVID - 19 นั้นทำให้ไม่สามารถดำเนินการด้านการพัฒนาบุคลากรกีฬานั้นหนทางการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา จนส่งผลกระทบต่อจำนวนผู้ได้รับการรับรองมาตรฐานที่มีแนวโน้มลดลง และขาดการบูรณาการในการรวบรวมและวิเคราะห์ฐานข้อมูลที่ใช้ร่วมกันภายในและภายนอกองค์อย่างเป็นระบบ เช่น ฐานข้อมูลบุคลากรการกีฬา (Ministry of Tourism and Sports, 2023)

จากผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้นยังอยู่ในช่วงการพัฒนา ทั้งในด้านบุคลากร ทรัพยากร ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนสนับสนุนให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นบทความวิชาการฉบับนี้จะขอเสนอแนวคิดและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาดำเนินการเพื่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้งทางด้านการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ทฤษฎีและแนวคิดระบบการจัดการ

Natepanna Yavirach (2022) ได้กล่าวว่า การจัดการหมายถึงกระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรและบุคลากรในการบริหาร ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าการจัดการจะประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการได้แก่ 1) เป็น

กระบวนการที่ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน 2) เน้นการบรรลุเป้าหมายขององค์กร และ 3) การดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรโดยอาศัยบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร

Chanongkorn Kuntanbutr (2017) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการไว้ว่า ในแต่ละองค์กรนั้นมีการกิจหลายด้าน ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนงานล่วงหน้า การประสานทุกภารกิจซึ่งเกิดขึ้นร่วมกันให้องค์กรสามารถเคลื่อนตัวไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมีระบบงานที่ดีซึ่งได้แก่ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน จึงจะประสานหน้าที่ต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังต้องมีผู้รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ และมีการติดตามจนปรากฏความสำเร็จตามที่ต้องการ โดยต้องเชื่อมโยงกับการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การอำนวยการ (Directing) และ การควบคุม (Controlling) รวมไปถึงส่วนของผู้บริหารที่จำเป็นต้องมีทักษะทางด้านแนวความคิด (Conceptual skills) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human skills) และทักษะความรู้เฉพาะด้าน (Technical skills) เพื่อให้การดำเนินการขององค์กรนั้นมีประสิทธิภาพ

Natnicha Hasoontree (2015) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดองค์การว่า การจัดความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ คือตัวบุคคลและหน้าที่การทำงานเพื่อรวมกันเข้าเป็นหน่วยงานซึ่งมีประสิทธิภาพ สามารถทำงานบรรลุเป้าหมายได้ เป็นกระบวนการกิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่จะเชื่อมั่นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามแผนงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้นำหรือผู้บริหารจะเป็นผู้ที่บริหารจัดการทรัพยากรทั้งปวงที่มีอยู่ในหน่วยงานเพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดไว้บรรลุผล

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการ จะเป็นการดำเนินการขององค์กรหรือองค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผ่านการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการจัดการ การอำนวยการ การควบคุม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอยู่ภายใต้การดำเนินการของผู้บริหารที่จะต้องทำหน้าที่ในการจัดการทั้งบุคลากร และทรัพยากรทางการบริหารที่มีอยู่เพื่อให้การดำเนินการประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนอกเหนือจากนั้นการบริหารจัดการบุคลากรถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยทำให้องค์กร หรือองค์กร ดำเนินการไปได้

แนวคิดเรื่องสมรรถนะที่อธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)

สำหรับการบริหารจัดการ ปัจจัยทางด้านบุคลากร ถือเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การบริหารจัดการในองค์กรต่าง ๆ สามารถดำเนินการไปได้ รวมไปถึงองค์ประกอบที่จำเป็นต้องพึ่งพาบุคลากรในการขับเคลื่อนองค์กรไปยังเป้าหมาย ซึ่งบุคลากรจำเป็นต้องมีสมรรถนะ (Competency) จำเป็นและเหมาะสม โดย McClelland (1975) ได้ให้คำจำกัดความว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะ ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าหรือเหนือกว่าเกณฑ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังภาพที่ 1

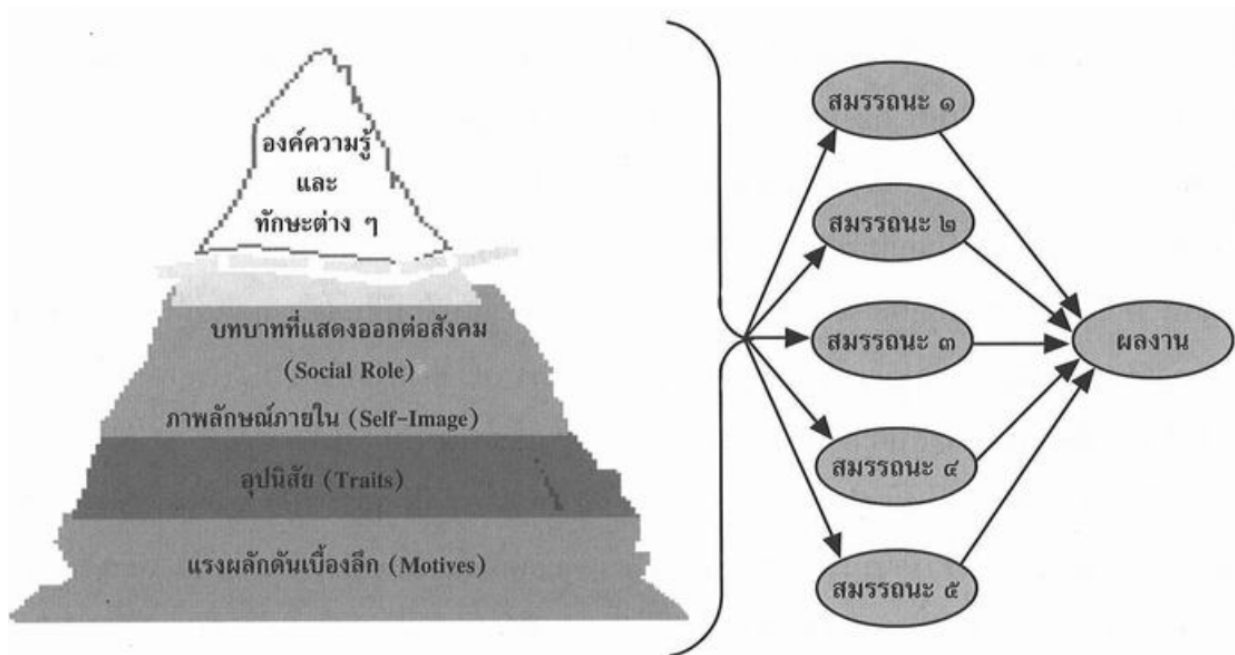

ภาพที่ 1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)

Applying competency in human resource management (p. 12),
by Ratchaneewan Wanichtanom, 2005, *Civil Service Journal*,
50(2), p.12

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมี ส่วนที่เห็นได้ง่าย และพัฒนาได้ง่าย คือส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือองค์ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่ และส่วนใหญ่ที่มองเห็นได้ยากอยู่ใต้น้ำได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายในและบทบาทที่แสดงออก ต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก (Nachita Hiranphicha, 2018)

การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งอธิบายในตัว แบบภูเขาน้ำแข็ง คือ ทั้งความรู้ ทักษะ/ความสามารถ (ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ) และคุณลักษณะอื่น ๆ (ส่วนที่อยู่ใ นน้ำ) ของบุคคลนั้น ๆ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของบุคคลกับสมรรถนะ และผลงาน

Applying competency in human resource management (p. 14),

by Ratchaneewan Wanichtanom, 2005, *Civil Service Journal*,

50(2), p.14

การนำแนวคิดเรื่องสมรรถนะมาใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลเชื่อว่า จะทำให้การบริหารทรัพยากรบุคคลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการคัดเลือก การพัฒนา และการบริหารผลงาน กล่าวคือ ในการคัดเลือกที่แต่เดิมเน้นเพียงการวัดความถนัด และความรู้เฉพาะในงาน ซึ่งแม้จะเป็นสิ่งที่สำคัญในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตาม ยังต้องเน้นส่วนที่อยู่ในน้ำของบุคคล ซึ่งได้แก่ ค่านิยม ทักษะ บุคลิกภาพเพิ่มขึ้นด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้พฤติกรรมในการทำงานของบุคคลเป็นไปในลักษณะที่องค์กรต้องการหรือไม่ ในด้านการพัฒนาซึ่งแต่เดิมแต่เพียงแต่เรื่องความรู้และทักษะ ก็ต้องหันมาให้ความสำคัญกับพฤติกรรมในการทำงานเพิ่มเติมขึ้น ตลอดจนต้องหาหนทางในการฝึกอบรมให้บุคลากรมีพฤติกรรมในการทำงานอย่างที่ต้องการ องค์กรต้องการ ส่วนการบริหารผลงานซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการจ่ายค่าตอบแทนซึ่งเดิมอาจเน้นเพียงผลงานที่บุคคลสามารถผลิตได้ การให้ความสำคัญกับพฤติกรรมในการทำงานโดยมีการประเมินพฤติกรรมในการทำงาน และจ่ายค่าตอบแทนให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงาน แทนที่จะเน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น อีกประการหนึ่งในหน่วยงานที่ผลผลิตสุดท้ายเห็นได้ไม่ชัดเจน การเพิ่มการวัดพฤติกรรมในการทำงานจะทำให้สามารถวัดผลงานได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น (Ratchaneewan Wanichtanom, 2005)

กระบวนการบริหารจัดการ โดยใช้แนวคิด POSDCoRB

สำหรับแนวคิดกระบวนการบริหารจัดการโดยใช้แนวคิด POSDCoRB นั้นถูกเสนอขึ้นจาก ลูเธอร์ กุลlick และลินดัล เออร์วิค (Luther Gulick & Lyndall Urwick) ผ่านบทความ เรื่อง Paper on the Science of Administration: Notes on the Theory of Organization อันเป็นหลักการแนวคิดเกี่ยวกับภาระหน้าที่สำคัญของผู้บริหาร ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 7 ประการดังนี้ (Pimolchan Namwat, 2001)

1. P – Planning การวางแผน คือ หน้าที่หรือบทบาทในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะทำอะไร จะทำอย่างไร จะทำเมื่อไหร่ ใครเป็นผู้ทำ จะใช้งบประมาณเท่าไร

2. O – Organizing คือ การจัดองค์การที่เกี่ยวกับเรื่องกำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงานกันทำ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ การจัดสายการบังคับบัญชา การกำหนดขนาดของการควบคุม การจัดตั้งหน่วยงานหลัก (Line) และการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษา (Staff)

3. S – Staffing คือ หน้าที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การสั่งการ การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น ลดขั้น การโยกย้าย และการให้พ้นจากงาน

4. D – Directing คือ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานตามแผนงาน หรือตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะสั่งการด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

5. Co – Coordinating คือ หน้าที่ในการประสานกับหน่วยย่อยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในองค์การ ให้ทำงานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการประสานงานนั้นอาจทำได้โดยการจัดตั้งคณะกรรมการ กลั่นกรองงาน การจัดโครงสร้างองค์การให้มีความชัดเจน การใช้วิธีการงบประมาณ เป็นต้น

6. R – Reporting คือ การรายงานความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การให้ทุกฝ่ายได้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงาน

7. B – Budgeting คือ หน้าที่ในการจัดสรร การวางแผนงบประมาณให้กับองค์การ และหน่วยย่อยต่าง ๆ ให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงาน

โดยแนวคิดดังกล่าวสามารถนำเสนอเป็นภาพเพื่อความเข้าใจได้ดังภาพที่ 3

การบริหารจัดการตามแนวคิด POSDCoRB	
P = Planning การวางแผน	Co = Coordinating การประสานงาน
O = Organizing การจัดองค์การ	R = Reporting การรายงาน
S = Staffing การจัดคนเข้าทำงาน	B = Budgeting การจัดทำงบประมาณ
D = Directing การสั่งการ	

ภาพที่ 3 กระบวนการบริหารจัดการ โดยใช้แนวคิด POSDCoRB

ที่มา : ผู้เขียน

จากแนวคิดข้างต้นในแง่ของการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ต้องอาศัยทั้งการบริหารจัดการทั้งในแง่ของการบริหาร รวมไปถึงการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้มีความสามารถจึงจะสามารถพัฒนาองค์กรเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ในการพัฒนานักกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้เสนอแนะสำหรับการดำเนินการเพื่อให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จในด้าน นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไว้ดังนี้ (Sport Authority of Thailand, 2021)

1. การสรรหาและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ
2. การเก็บตัวนักกีฬาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
3. การสร้างนักกีฬาหน้าใหม่เพื่อทดแทนนักกีฬาทีมชาติที่ปลดระวาง
4. การพัฒนาวิเคราะห์และกำหนดชนิดกีฬาเป้าหมายในแต่ละระดับให้ชัดเจน
5. การสนับสนุนให้สมาคมกีฬาเข้มแข็ง มีธรรมาภิบาลและมีแผนพัฒนากีฬาชนิดนั้น ๆ อย่างชัดเจน
6. การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามาใช้เพิ่มมากขึ้นโดยพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาและเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาบุคลากรให้กระจายทั่วทั้งส่วนกลางและภูมิภาค
7. การพัฒนาบุคลากรกีฬาและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อรองรับการพัฒนากีฬาทุกระดับ
8. การสร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (National Training Center) ที่มีประสิทธิภาพสูง (High Performance) เพื่อรองรับการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติทั้งในส่วนกลางและภูมิภาครวมทั้ง ศูนย์เฉพาะทางและ/หรือเฉพาะชนิดกีฬา
9. สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติอย่างต่อเนื่อง
10. การพัฒนาการให้บริการทางการกีฬา รวมทั้งการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการเล่นกีฬา และออกกำลังกายให้กับประชาชน
11. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รองรับ การฝึกซ้อมของนักกีฬาและการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชน นอกจากนี้ในด้านการสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจควรผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของอาเซียนหรือเอเชีย (Sports Hub) โดยร่วมกับการท่องเที่ยวในการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีความน่าสนใจ สามารถดึงดูดผู้ชมกีฬาให้เข้ามาชมและ ท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย (Sports Tourism) รวมทั้งการพัฒนาเมืองกีฬา (Sports City) ให้มีความสำเร็จและยั่งยืน

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวทั้ง 11 ประการนั้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศนี้ จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ในระดับบริหาร จนถึงระดับปฏิบัติการใน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นตัวขับเคลื่อนให้การดำเนินการเหล่านี้ ประสบความสำเร็จ โดยปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ ความเป็นเลิศ มีการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาได้ดังนี้

Kannaporn Churee (2024) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลเพื่อความเป็น เลิศทางการกีฬา ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มภาคเหนือ ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬาประกอบไปด้วย 1) ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ซึ่งต้องกำหนดยุทธศาสตร์ ให้สอดคล้องกับโครงสร้างและด้านอื่น ๆ ในองค์กร โดยต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในปัจจุบันและวางแผน การปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น 2) ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน ซึ่งต้องนำเทคโนโลยี ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรวบรวมความรู้ ประมวลผล การสืบค้น และแลกเปลี่ยนข้อมูล ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น 3) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร ที่ต้องสร้างแรงจูงใจ ให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ การ

แก้ไขปัญหาร่วมกัน รวมถึงการให้คำปรึกษาแก่พนักงานอย่างเป็นกันเอง และ 4) ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม ซึ่งต้องปลูกฝังค่านิยมขององค์การแก่บุคลากรให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความทุ่มเทในการปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จขององค์การ

Kritsada Panaseri and Wirach Thanomsub (2023) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาคมที่ถือได้ว่าเป็นสมาคมที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งผลการวิจัยประกอบไปด้วย 8 ปัจจัยได้แก่ 1) การอำนวยการ เป็นการบริหารจัดการด้านยุทธศาสตร์ มีแนวทางที่ชัดเจน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบ มีการควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา 2) การสนับสนุน จะช่วยให้การดำเนินการของสมาคมทั้งในการสนับสนุนช่วยเหลือนักกีฬาทั้งเก่าและใหม่อย่างสม่ำเสมอ การให้ภาครัฐและเอกชนได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนสมาคมในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ อย่างเป็นประจำและสม่ำเสมอ 3) ด้านบุคลากร ทั้งด้านผู้บริหารที่ต้องมีศักยภาพในการบริหารจัดการสมาคมเป็นอย่างดี มีการวางแผนที่ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬา มีผู้ฝึกสอนนักกีฬาระดับชาติและมีประสบการณ์ในการฝึกสอน และบุคลากรในสมาคมไม่เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 4) ระบบงบประมาณ จะช่วยในการส่งเสริมการบริหารจัดการสมาคมที่มีการบริหารจัดการที่ดี มีงบประมาณสนับสนุนทั้งผู้ตัดสิน นักกีฬา ในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ รวมไปถึงงบประมาณสำหรับการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในสมาคม 5) การพัฒนานักกีฬา โดยสมาคมเปิดโอกาสให้นักกีฬาเข้าร่วมกับสโมสรกีฬาต่างประเทศ มีการพัฒนาทักษะให้นักกีฬาสมาคม ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติในทุกรายการที่สามารถทำได้ 6) ระบบการจัดการแข่งขัน ซึ่งมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขันทั้งในระดับชาติและนานาชาติ มีระบบจัดการแข่งขันเป็นอย่างดี มีบุคลากรที่สามารถจัดการแข่งขันได้ในระดับสากล และมีการแบ่งการแข่งขันออกเป็นรุ่นอายุ ซึ่งส่งผลดีทำให้นักกีฬาหน้าใหม่เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อการคัดเลือกนักกีฬาดาวเด่นทีมชาติต่อไป 7) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ช่วยทำให้ได้รับทราบความรู้และเทคนิคใหม่ของการแข่งขันกีฬา มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีเทคโนโลยีสำหรับการจัดการแข่งขันที่ทันสมัย ตลอดจนมีเทคโนโลยีด้านเทคนิคต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมและเพียงพอ และ 8) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ซึ่งสมาคมมีการจัดทำ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการดำเนินการอย่างชัดเจน สมาชิกของสมาคมให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเป็นอย่างดี

ดังนั้นแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าว ที่เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการกับทั้งหน่วยงานของรัฐในระดับชาติ รวมไปถึงหน่วยงานสมาคมกีฬาระดับชาตินั้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ควรจะต้องพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติทางด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร การสนับสนุน รวมไปถึงด้านนักกีฬาดาวเด่น โดยอาจเริ่มต้นจากต้นทางของการพัฒนานั้นคือผู้ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ องค์กรที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านการวางแผนดำเนินการ การคัดเลือกนักกีฬา บุคลากรภายในที่มีประสบการณ์ความรู้ความสามารถ มีกฎ ระเบียบในการดำเนินการต่าง ๆ ที่ชัดเจนเป็นระบบจากสมาคมกีฬา และหน่วยงานทางการกีฬาต่าง ๆ อีกทั้งยังต้องได้รับสนับสนุนทั้งในด้านงบประมาณ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการฝึกซ้อม สวัสดิการนักกีฬา รวมไปถึงการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ต้องมียุทธศาสตร์ร่วมกันในด้านการพัฒนาให้เกิดขึ้น และการดำเนินการยังคงต้องควบคู่ไปกับการสร้างประสบการณ์ให้กับนักกีฬาผ่านการสนับสนุนให้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งภายในรวมทั้งต่างประเทศเพื่อให้นักกีฬามีประสบการณ์ในการแข่งขันมากยิ่งขึ้นควบคู่กันไป ก็จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง

บทสรุป

ในการพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จากงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความเป็นเลิศของนักกีฬา โดยเริ่มตั้งแต่ การพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาความเป็นเลิศของนักกีฬาอันได้แก่ สมาคมกีฬาต่าง ๆ รวมไปถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านนี้ ซึ่งควรจะต้องเริ่มต้นจากการบริหารจัดการองค์จากภายในทั้งในด้านการบริหาร การจัดการด้านบุคลากรในองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน รวมไปถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับระบบการพัฒนานักกีฬาอันได้แก่ ระบบการสนับสนุนสวัสดิการช่วยเหลือนักกีฬา ระบบการคัดเลือกนักกีฬาเข้าสู่การพัฒนาความเป็นเลิศ การสนับสนุนในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศ ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาที่เอื้อต่อการพัฒนาและคัดเลือกนักกีฬาที่เหมาะสม อีกทั้งยังต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยปัจจัยเหล่านี้ควรจะเป็นแนวทางในการพิจารณาในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรกีฬาที่จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศได้ นอกจากนี้ อาจจะต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนในด้านการวิจัยควบคู่ไปกับการพัฒนาตามกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ที่จะเป็นส่วนช่วยในการค้นหาแนวทาง หรือวิธีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และนักกีฬาเหล่านี้ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จจากการแข่งขันให้กับประเทศไทยได้มากขึ้น และหากการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศนี้สามารถสร้างความสำเร็จให้กับนักกีฬาที่ลงทำการแข่งขันได้มากขึ้น ก็ยังส่งผลให้เกิดแรงกระเพื่อมให้กับวงการกีฬาไทย ที่อาจทำให้มีผู้สนใจเข้าร่วมการแข่งขันและเข้าร่วมการคัดเลือกนักกีฬามากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการสร้างนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในรุ่นถัดไปได้ และส่งผลดีระยะยาวต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศได้อีกด้วย

References

- Chanongkorn Kuntonbutr. (2017). *Principle of Management* (9th ed.). Chulalongkorn University.
- Kannaporn Churee. (2024). Administration factors affecting effectiveness for sport excellence in Thailand National Sports University northern group. In Tasanee Pratan (Eds.), *The 15th Hatyai National and International Conference* (pp. 1293-1309). Hatyai University.
- Kritsada Panaseri and Wirach Thanomsub. (2023). A study of factor affect the success management of Thailand volleyball association. *Journal of Social Science and Cultural*, 7(7), 67-78.
- McClelland, D. C. (1975). *A competency model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle*. Mcber.
- Ministry of Tourism and Sports. (2023). *National sports development plan No. 7 (2023 - 2027)*. Ministry of Tourism and Sports.
- Natepanna Yavirach. (2022). *Modern management and innovation management* (12th ed.). Triple Group.
- Natnicha Hasoontree. (2015). *Change management and organization development in public and private sector organizations*. BPK Printing.

- Nachita Hiranphicha. (2018). *Perceptions of administrators toward work performance competency of secretaries in Rajamangala University of Technology Thanyaburi* (research report). Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Paiboon Srichaisawat, Pimpa Moungsirithum, Songpol Tornee, and Chanchai Intaraprawat. (2014). The administrative model of Athletics Association of Thailand Patron: His Majesty The King. *Journal of Faculty of Physical Education*, 17(1), 98-110.
- Pimolchan Namwat. (2001). *General knowledge about business administration* (5th ed.). Text and journal publication.
- Ratchaneewan Wanichtanom. (2005). Applying competency in human resource management. *Civil Service Journal*, 50(2), 10-24.
- Sport Authority of Thailand. (2021). *Strategic plan of Sport Authority of Thailand (2021-2027)*. Sport Authority of Thailand.

Received: November 16, 2023

Revised: June 29, 2024

Accepted: June 30, 2024

สมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Management Association of Thailand: SMAT)

- ◆ ใช้นิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โท เอก คณาจารย์ นักจัดการ
- ◆ ผู้จัดการ เจ้าของธุรกิจ ผู้ประกอบการ
- ◆ ผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ◆ และผู้สนใจในอุตสาหกรรมกีฬา

สมัครเป็นสมาชิกสมาคมฯ โดยเลือกได้ 1 จาก 3 ประเภท

1

สมาชิกสมทบ

(เหมาะสำหรับนิสิตนักศึกษา)

ค่าสมัคร 200 บาท/คน/ปี

- ฟรี...สัมมนา/อบรมหลักสูตรของ SMAT
- ฟรี...e-book วารสาร SMAT
- ฟรี...คำแนะนำเส้นทางอาชีพ
- ฟรี...คำแนะนำการเขียนบทความ และการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

2

สมาชิกสามัญ

ค่าสมัคร 500 บาท/คน/ปี

- รับสิทธิเช่นเดียวกับสมาชิกสมทบ
- ลงมติในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
- เผยแพร่บทความในวารสารการจัดการกีฬาสสมัยใหม่ (Journal of Modern Sport Management: JMSM) แบบ fast track*

3

สมาชิกนิตยบุคคล

ค่าสมัคร 10,000 บาท/
องค์กร/ปี

- รับสิทธิเช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ จำนวน 25 คน (ลงมติฯ ได้ 1 เสียง)
- เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมประจำเดือน
- Product on demand ให้คำปรึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการ/ผลิตภัณฑ์ตามความต้องการ บนพื้นฐานงานวิจัยและประสบการณ์ตรงจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ลิงค์ใบสมัคร

ชำระค่าสมัคร

ธนาคารกรุงไทย สาขาเดอะไนน์ ถนนพระราม 9
ชื่อบัญชี สมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย
ประเภทออมทรัพย์
เลขที่ 661-4-30333-3

สอบถามเพิ่มเติม

ดร.อัม (เลขานุการ) 096-965-1419
ดร.ฟัน (รองเลขานุการ) 093-929-9639
พศ.ดร.ปอ (*JMSM) 090-895-4593

Sport Management Association of Thailand